

Latið hervaldið fáa skansan

Almikið stríð hevur staðið um Havnar skansa, hetta søguliga staðið, ið bretar og seinni føroyingar sjálvir hava misrøkt so illa.

Tá ið nú fremmant hervald er komið til landið, er tað sjálvandi mest hóskandi, at tað fær tilhald á skansanum og letur hann seta í stand og røkja, so hann aftur kann gerast til tað søguliga staðið, ið hann einaferð var.

I lötuni er stórt arbeiðsloysi, men um vit lótu danir fáa hann til tilhald við teimum treytum, at teir gjördu tey arbeiðir, ið har eru neyðug at gera, og síðani hildu hann sámuliga viðlíka, kundu fleiri av teimum, sum í dag ganga arbeiðsleysir, fingið arbeiði har.

Lat aðrar trætast um hetta mál, sum teir vilja.

Okkum kemur tað einki við. Fyri okkum er eittans umráðandi: arbeiði, og í dag mugu leitast tær leiðir, har arbeiðsmöguleikarnir eru at finna; hervaldinum ráða vit so ikki fyri, og fyri alt tað, kann tað gera tað sama at

fara at arbeiða fyri fremmant hervald nú sum seinni.

Fleiri arbeiðsleysir.

Rætta teir misgerðir sínar

11. febr. kemur tingið saman aftur, og tá fáa vit at siggja, hvat landsstýrið fer at gera fyri at rætta tað, teir hava gjørt ímóti okkara fískimonnum.

Umboðsmenn fyri bæði fískimannafelögin hava verið úti í Tinganesi og heitt á landsstýrið um at seta gomlu lógirnar um lönviðbót og forskot aftur í gildi. Nakað má verða gjørt, tá ið tingið kemur saman.

Tingingarnar í Keypmannahavn ganga frálíka væl. Danir eru fúsir at hjálpa. Spurningurin er nú tann um einans yvrklassin skal fáa gagn av teirra hjálpi, sum danir ætla at veita føroyingum. Hetta fer nú tíðin at vísa.

Útvarpsskrá

Sunnudagin 20. januar.

Vikuvirlitið frá »Pressens Radio-avise».

Fyrilestur: »Eitt sløg um kvæði». Ulf Zachariassen.

Upplestur: Heine S. Heinesen. Kvæðaplátur.

Sunnudagin 27. januar.

Vikuvirlitið frá »Pressens Radio-avise».

Ynskikonsert og brúv. Waldemar Dalsgarð leggur til rættis.

Sunnudagin 3. februar.

Vikuvirlitið frá »Pressens Radio-avise».

Fyrilestur: »Føroyskt blaðamál». Waldemar Dalsgarð.

Nakrar plátur. Samrøða við Astrid á Rógvi, ljós-móður.

Sunnudagin 10. februar.

Vikuvirlitið frá »Pressens Radio-avise».

Fyrilestur: »Kópar og fólk». Jóan Petur Joensen, skúlaumsjónarmaður. Svenskir sangir og vísur. Alfred Dahl syngur. Eyðun Sørensen leikar piano.

Nakrar plátur.

Sunnudagin 17. februar.

Vikuvirlitið frá »Pressens Radio-avise».

Fyrilestur: Søguligt virlit yvir føroyskt sjálvstýri. Róland Waag Högnesen.

Upplestur. Nakrar plátur.

Sunnudagin 24. februar.

Vikuvirlitið frá »Pressens Radio-avise».

»So telja vit jólni». Hvørt av sínum á fóstunngangi. Aksel Tórgarð og Petur Reinert.

Vit varpa á 31.51 metra t. e. 9520 khtz., frá kl. 14—15 føroyska tíð. Hvønn dag hava vit tíðindi frá Føroyingum heriðri.

Ísfiskasøtur

Dragasund seldi 616 ks. í Aberdeen fyri 2923 stp.

Á veg til marknaðin er »City» við 1000 ks. av bátafiski úr Vági.

KIRKJUBASARUR Í RITUVÍK

Vegna tess at ætlanin er at halda basar í Rituvík til frama fyri nýggja kirkju í bygðini, loyva undirritaðu okkum við hesum at venda okkum til Føroya kirkjufólk við bøn um hjálp við lutum, smáum ella stórum, ið nýtast kunnu á basarinum í útsölu, tombola o. s. fr.

Tann, sum hevur hjartalag til at veita okkum eina hjálpanði hond, verður biðin um at senda gávu sína til ein av undirritaðu, ið taka ímóti henni við tókk.

Jonny Lamhauge, Rituvík	Hannemia Petersen	—
Brynhild Lamhauge,	Katrina Petersen	—
Kristina Lamhauge	Inge Petersen	—
Anna Lamhauge	Lena Petersen	—
Signa Lamhauge	Hanna Petersen	—
Maja Højgaard	Tinna Petersen	—
Dina Højgaard	Antoinette Petersen	—
Margretha Højgaard	Jenny Olsen	—
Louisa Højgaard	Thomasia Olsen	—
Maren Højgaard	Elsebeth Olsen	—
Karolina Højgaard	Elina Olsen	—
Elina Einarsen	Fia Olsen	—
Lena Andreassen	Johan Olsen	—
Jørgen Højgaard	Oliver Andreassen	—
Sören Jac. Lamhauge	Peter S. Petersen	—
Daniel P. Højgaard (y)	S. J. Joensen, Nes	—
Nikolina Petersen, Rituvík		

GRØNHÓLMUR

til sølu

Vinnulánsgrunnurin

Minnist til Barnahjálpinu

(framhald 6)

JAKOB JÓNSSON

frá Hrauni:

ALDUR

Hilda: Jaja, góða, ger sum tú vil. Men tað var tann tíð, at tú leit mær til, tá okkurt sveið í lítla hjarta títt. Her er hvørki stað ella stund at tala nærri um hatta, men nú veitst tú, at tú kann trygt koma til mín, um náttin kemur at falla tær ovløng. — Í stundum kunna sjálvt tær styttestu natur vera ræðuliga langar. (Fer).
Helga: (heldur á at arbeiða).
Valur og Grímur (koma inn við agnilatum og seta frá sær).

Valur: Best man vera at eg kuti hesar sildirnar sundur, so at ikki kemur at standa á agninum. Eg skilti á hinum gamla at nú er best at kvika sær.

Grímur: Pápi gamli veit hvat hann sigur. Hann sigur, at tann sum er snimma tilgjörður verður fyrstur avstað, fyrstur til miðis, fyrstur aftur at landi og fyrstur avstað aftur.

Valur: Hatta er óivað eitt av tí, hann man hava lært av aldunum. Vísdomur hansara, hann er allur úr sjónum!

Grímur: Eg fari niðan aftur í íshúsið. Pápi helt, at kanska eg royndi at bera tað, ið eftir var av sildini oman onkurtíð tá tað bar mær til hesi megin dómadag. (Fer).

Valur: Er tú ikki í uppisetri við agn, Helga mín?
Helga: Nei.

Valur: Jaja, tað er gott. Er kræklingurin uppi?

Helga: Nei.

Valur: So hevur hann verið drógvari enn eg helt.

Helga: Eg havi als einki egnt. Eg havi gjørt upp.

Valur: Hvi segði tú tað ikki beinanvegin?

Helga: Tú spardi meg ikki um tað.

Valur: (kveitir at henni, men heldur so á at skera): Hvát dándi tær dansin í gjárkvöldið?

Helga: Einkí.

Valur: Einkí? Hatta var ein tann besti dansur, ið verið hevur í summari.

Helga: Tað kann væl vera. Eg fór so tíðliga heim.

Valur: Var tú farin tá teir fóru at berjast?

Helga: Ja.

Valur: Tað var eljstríðið! Og so bara fyri so-vorðna gentu.

Helga: Hvussu tá?

Valur: Tú mátti havt hoyrt um tað. Teir ruku saman um Ninnu á Bakkanum, men Ninna bað teir allar reisa niður og norður, hon fann heim einsamøll á summarnátt. — um tað so var'um dimmið.

Helga: Og tú beyð tær ikki til at fylgja henni heim?

Valur: Eg?

Helga: Tí skuldu jú sama veg?

Valur: Skuldu vit sama veg?

Helga: Ja, býr meg ikki í smáttuni omanfyri sýslumannshúsinu?

Valur: Ná, soleiðis? Men ikki eri eg nú fluttur í sýslumannshúsinu enn.

Helga (háðandi): Nei, ikki enn.

Valur (royrir at hea): Eiggilg hús eru tey, tað kann ikki noktast.